

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte: Timofti Vladimir,
judecători: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către inculpatul Istrati Simion, inculpatul Pînzari Sergiu și de către avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului Șatulov Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2018, în cauza penală privindu-i pe

Pînzari Sergiu XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX;

Șatulov Andrei XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în
XXXXX;

Istrati Simion XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.08.2017 - 16.11.2017;

Instanța de apel: 08.12.2017 - 05.06.2018;

Instanța de recurs: 22.08.2018 - 17.10.2018;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16 noiembrie 2017, Pînzari Sergiu, Șatulov Andrei, Istrati Simion au fost recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. b), e) Cod penal și le-a fost stabilită pedeapsa: lui Pînzari Sergiu - 6 ani închisoare, cu ispășirea ei în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă; lui Șatulov Andrei - 6 ani și 6 luni închisoare, cu ispășirea ei în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă; lui Istrati Simion - 6 ani și 6 luni închisoare cu ispășirea ei în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin.(4) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, a fost inclusă parțial durata pedepsei neexecutate, stabilită prin

sentința Judecătorei Căușeni din 31.07.2017 și definitiv i-a fost stabilită lui Istrati Simion pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 10 (zece) ani, fără amendă, cu ispășirea ei în penitenciar de tip semiînchis

Din contul inculpaților Pînzari Sergiu, Șatulov Andrei și Istrati Simion a fost încasat, în mod solidar, în beneficiul părții vătămate Gorșinschi Andrei prejudiciul cauzat prin comiterea infracțiunii în sumă de șase sute șazeci lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Pînzari Sergiu, Șatulov Andrei și Istrati Simion, la data de 28.10.2016, în jurul orei 22.00, împreună și prin înțelegere prealabilă, având intenție comună, în timp ce se aflau la domiciliul lui Istrati Simion, amplasat în XXXXX, l-au maltratat și i-au sustras în mod deschis de la Gorșinschi Andrei născut la XXXXX, locuitor al XXXXX, suma de 660 lei.

Astfel, prin acțiunile sale, inculpații au comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, *jaful, adica sustragerea în mod deschis a bunurilor altei persoane, săvârșite de două sau mai multe persoane cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Istrati Simion și avocatul său Demian Grigore, avocatul Cașu Alexandru în numele inculpatului Șatulov Andrei și de către avocatul Pălărie Dumitru în numele inculpatului Pînzari Sergiu.

3.1. Inculpatul Istrati Simion și avocatul său Demian Grigore declarând apel au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei, potrivit modului stabilit pentru prima instanță și pronunțarea unei noi decizii prin care inculpatul Istrati Simion să fie achitat, invocând următoarele argumente:

- probele puse la baza acuzării inculpatului Istrati Simion în comiterea infracțiunii încriminate, prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b), e) Codul penal, nu confirmă nicidecum comiterea de către inculpat a infracțiunii încriminate, iar toate aceste probe în coroborarea lor denotă că inculpatul urmează a fi achitat deoarece dânsul n-a participat la comiterea acestui jaf.

3.2. Avocatul Cașu Alexandru în numele inculpatului Șatulov Andrei, în care solicită casarea sentinței, invocând următoarele argumente:

- nici la urmărirea penală, nici în instanța de judecată nu a fost dovedită intenția inculpatului Șatulov Andrei de a sustrage deschis de la partea vătămată banii. Inculpatul, i-a restituit lui Gorșinschi M., 200 lei din motiv că acesta i-a spus ofițerului de urmărire penală. Ultimul a confirmat în ședința de judecată, că le-a spus bănușilor să-i restituie banii lui Gorșinschi M și se vor împăca;

- nu sunt probe incontestabile în privința inculpatului Șatulov Andrei, că el cu alții au sustras în mod deschis de la partea vătămată suma de bani, iar sentința de condamnare în privința lui Șatulov Andrei este neîntemeiată, fiindcă este bazată pe presupuneri.

3.3. Avocatul Pălărie Dumitru în numele inculpatului Pînzari Sergiu, în care solicită casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Pînzari Sergiu să fie achitat, invocând următoarele argumente:

- instanța de judecată urma nu numai să aprecieze critic declarațiile martorului Galașan I., care a menționat că partea vătămată l-a sunat și i-a

comunicat că banii dispăruți au fost găsiți de către dânsul în vesta sportivă, dar să motiveze din care puncte de vedere urmează a fi apreciate critic. Instanța susține că martorul Galațan ar fi fost influențat de inculpați. Dar cum putea fi influențat dacă el este condamnat la o pedeapsă cu privire de libertate și se află în detențiune;

- când au fost date citirii declarațiile martorului Ilie Galațan la urmărirea penală ultimul a declarat că el n-a făcut așa declarații și că semnăturile din procesul-verbal în care au fost fixate declarațiile lui nu-i aparțin;

- instanța de fond urma să ia în vedere faptul că partea vătămată era în stare de ebrietate în urma faptului că a fost consumată o mare cantitate de băuturi alcoolice. El putea într-adevăr să piardă banii din buzunar ca mai apoi să declare că au fost sustrași de careva persoane. Doar inițial el a declarat că odată cu banii i-a fost sustras și telefonul mobil, care mai apoi a fost găsit pe podea;

- urmează a fi apreciate declarațiile depuse în ședința de judecată de către ofițerul de urmărire penală Nicolae Noroșean din punctul de vedere că anume el a instrumentat acest dosar penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2018, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că Istrati Simion, Șatulov Andrei și Pînzari Sergiu au săvârșit infracțiunea imputată lor.

Astfel, instanța de apel a indicat că, deși inculpații nu-și recunosc vina în comiterea infracțiunii înscrinate, vina acestora privitor la comiterea jafului în privința lui Gorșinschi Andrei, se dovedește integral de următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, și care combat și argumentele apelurilor declarate, cum ar fi:

- declarațiile părții vătămate Gorșinschi Andrei;

- declarațiile martorilor Noroșeanu Nicolae, Galațan Ilie;

Totodată, instanța de apel a considerat dovedită vinovăția inculpaților și prin probele acumulate pe parcursul urmăririi penale și administrate atât în cadrul ședinței instanței de fond, cât și celei de apel, cum ar fi:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 29.10.2016, conform căruia, la domiciliul lui Istrati Simion, situat în XXXXX, a fost depistat pe podea și ridicat telefonul mobil de model "Samsung" de culoare neagră, cu butoane, cu nr. IMEI 351952070101633 în care se afla cartela SIM de la operatorul Moldcell. (f. d. 17, vol. I);

- procesul-verbal de audiere a părții vătămate Gorșinschi Andrei din 29.10.2016 (f. d. 12, vol. I);

- declarațiile martorului Galațan Ilie din cadrul urmăririi penale (f. d. 14, vol. I);

- Procesul-verbal de audiere a părții vătămate din 29.10.2016 (f. d. 33, vol. I);

- Ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict din 29.12.2016, prin care a fost recunoscut în calitate de corp delict telefonul mobil de model Samsung de culoare neagră, cu butoane, cu nr. IMEI 351952070101633 în care se afla cartela SIM de la operatorul Moldcell (f. d. 74, vol. I);

- Ordonanța din 10.02.2017, prin care părții vătămate i-a fost restituit telefonul mobil de model "Samsung" de culoare neagră, cu butoane, cu nr. IMEI 351952070101633 (f. d. 80, vol. I).

Instanța de apel a considerat că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpați, de comiterea infracțiunii imputate nu echivalează cu achitarea lor, deoarece circumstanțele stabilite și probele analizate și enumerate, dovedesc cu certitudine comiterea de către dânsii a faptelor incriminate și o califică ca o metodă de apărare, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de bănuț, învinuit sau inculpat nu poate fi urmărită penal pentru depunerea declarațiilor intenționat false, decât în cazurile expres prevăzută de legea procesual penală, nerecunoașterea vinovăției de către inculpați se apreciază ca un drept al acestora și ca o metodă de apărare.

Instanța de apel a considerat nefondată poziția apelanților, inclusiv și declarațiile inculpaților precum că nu a fost prezentată nici o probă ce ar confirma comiterea de inculpați a jafului imputat lor, or, argumentul dat este în contradicție cu declarațiile inițiale ale părții vătămate din cadrul urmăririi penale, care a declarat că a fost bătut de către inculpați și în timpul bătăii inculpații umblau prin buzunare, iar după ce bătaia s-a terminat a depistat că-i lipsesc banii în sumă de 660 lei (f. d. 12, vol. I). Ulterior, fiind audiat la data de 24.11.2016, Gorșinschi Andrei, în cadrul urmăririi penale a declarat că peste 4-5 zile, după ce a fost jefuit, întâmplător s-a întâlnit cu Șatulov Andrei, care i-a dat suma de 600 lei și l-a rugat să meargă la poliție și să declare că banii i-a găsit în scurtă, deoarece buzunarul scurtei a fost rupt și banii au nimerit în interiorul scurtei unde i-a găsit când a vrut să o spele. (f. d. 33, vol. I).

În așa mod, instanța de apel a conchis că partea vătămată a fost determinată de către inculpați de a-și schimba declarațiile sale inițiale, de aceea consideră că declarațiile părții vătămate din cadrul instanței de fond urmează a fi apreciate critic și sunt date în scopul exonerării inculpaților de răspunderea penală.

Tot aici, instanța de apel a reținut, că instanța de fond corect a constatat că în acțiunile inculpaților sunt prezente toate elementele infracțiuni prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. b, e) Cod penal

Instanța de apel a mai menționat că, la numirea felului și măsurii de pedeapsă inculpaților, în conformitate cu art. 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de persoana inculpaților.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare inculpatul Istrati Simion, inculpatul, Pînzari Sergiu și avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului Șatulov Andrei.

6.1. La 04 iulie 2018, prin intermediul oficiului poștal, în termen, a declarat recurs ordinar inculpatul Istrati Simion, prin care solicită admiterea recursului,

casarea deciziei instanței de apel și a sentinței, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie achitat.

În motivarea recursului, neinvocând nici un temei de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- Vinovăția ce i se incriminează nu a fost demonstrată, or, nu a comis infracțiunea imputată lui;

- Persoanele implicate în acel conflict au declarat că nu a participat la comiterea infracțiunii;

- În timp ce se comitea infracțiunea era în altă odaie, iar din motiv că răsună muzica nu a auzit ce se petrecea în camera vecină;

- De fiecare dată partea vătămată a dat declarații diferite, iar instanțele de judecată nu au luat în considerație faptul dat.

6.2. La 06 septembrie 2018, prin intermediul oficiului poștal, Istrati Simion a depus recurs suplimentar, în care a indicat argumente similare ca în primul recurs.

6.3. La 06 iulie 2018, prin intermediul oficiului poștal, în termen, a declarat recurs ordinar inculpatul Pînzari Sergiu, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a sentinței, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivarea recursului, neinvocând niciun temei de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- Recunoaște că i-a aplicat lovituri părții vătămate, dar nu i-a sustras banii din buzunar;

- Partea vătămată a dat declarații diferite de fiecare dată când a fost interogat.

6.4. La 25 iulie 2018, prin intermediul oficiului poștal, în termen, a declarat recurs ordinar avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului Șatulov Andrei, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a sentinței, cu emiterea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 8) alin. (1) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- Nici la urmărirea penală, nici în instanța de judecată nu a fost demonstrată intenția inculpatului de a sustrage deschis de la partea vătămată banii, or, partea acuzării nu a prezentat probe incontestabile;

- Inculpatul nu a comis infracțiunea ce i se incriminează.

7. Procurorul, prin referința depusă pledează pentru declararea inadmisibilității recursurilor ordinare declarat, deoarece temeiurile invocate privind aprecierea sau reaprecierea probelor nu constituie erori de drept prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Cu referire la recursurile ordinare declarate de către inculpatul Istrati Simion și de către avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului Șatulov Andrei.

Colegiul penal , în urma lecturării recursurilor constată, că, deși recursurile ordinare, practic nu fac referire la prevederile art. 427 Cod de procedură penală, însă din textul acestora este clară referirea la prevederile art. 427 alin.(1) p.6) și 8) cod de procedură penală, astfel că instanța se va expune asupra recursurilor prin prisma existenței sau a lipsei temeiurilor de casare indicate în aceste prevederi legale.

În acest sens, analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței,* Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal consideră, că sunt neîntemeiate argumentele recursurilor potrivit cărora instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, deoarece potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată,

instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, iar partea apărării nu a invocat careva obiecții.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat a ajuns la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpaților Istrati Simion și Șatulov Andrei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, iar recurenței, de fapt, își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor înfăptuită de către instanța de apel, însă motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorii recursurilor, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii instanței de fond, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Colegiul penal consideră, că toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din materialul factologic acumulat la prezenta cauză.

Astfel, Colegiul penal consideră, că este întemeiată concluzia instanței de apel precum că învinuirea înaintată inculpatului este confirmată prin probe pertinente și concludente, care în ansamblu dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii menționate.

Din considerentele menționate, Colegiul penal conchide, că opinia recurenților expusă în recursuri precum că: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar*, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursurilor ordinare.

Totodată, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost admisă o eroare gravă de fapt, deoarece pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Însă, în cadrul examinării prezentei cauze, o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Totodată, Colegiul penal atestă, că recurenții solicită achitarea inculpaților, însă, ținând cont de prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală care prevede, că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor

prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților, Colegiul penal va supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul, când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

La acest capitol Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate și argumentele recurenților privind nevinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate, deoarece criticile expuse în recursuri sunt axate pe faptul, că probele administrate de prima instanță și verificate de instanța de apel au fost apreciate greșit, însă un astfel de temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursurilor, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că prima instanță și cea de apel, judecând cauza și verificând probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă, potrivit art. 101 Cod de procedură penală, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate, fiindu-le stabilită o pedeapsă echitabilă, ținându-se cont de prevederile legale.

Mai mult, instanța de recurs remarcă, că argumentele recurenților privind nevinovăția inculpaților au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel și, cărora, instanța le-a dat o motivare argumentată și expusă în prezenta decizie la pct. 5, pe care instanța de recurs o însușește și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul, că verificând hotărârea atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care, analizate din oficiu, să ducă la casarea hotărârii atacate.

Cu referire la recursul ordinar declarat de către inculpatul Pînzari Sergiu.

Colegiul penal constată, că reieșind din textul recursului, recurentul critică hotărârile prin faptul că i s-a aplicat o pedeapsă prea aspră, însă în opinia Colegiului penal, argumentele recurentului privind individualizarea incorectă a pedepsei stabilite sub aspectul temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stabilește că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazul *când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, sunt neîntemeiate.

Astfel, Colegiul penal relevă, că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Cu referire la acest argument, Colegiul penal constată, că acesta nu conține indicarea unor concrete erori de drept, iar împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei instanței de apel, denotă că aceasta a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 70, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Astfel, Colegiul penal menționează, că potrivit prevederilor art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, analizând în ansamblu totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul întregului proces penal, Colegiul penal consideră că instanțele ierarhic inferioare corect au conchis, că vinovăția inculpatului este pe deplin dovedită și acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în temeiul art. 187 alin. (2) lit. b) și e) Cod penal, a cărui sancțiune prevede pedeapsa închisorii în mărime de la 3 la 6 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale.

Prin urmare, Colegiul penal atestă, că instanțele ierarhic inferioare corect au stabilit măsura și mărimea pedepsei în privința inculpatului, la aprecierea căreia au luat în considerație, că inculpatul Pînzari Sergiu, a comis infracțiunea prin participație, în stare de ebrietate, anterior nu a fost condamnat, însă în privința sa au fost pornite cinci procese penale, care au fost încetate în legătură cu împăcarea părților, ceea ce demonstrează caracterizarea negativă a inculpatului.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea comisă, instanțele ierarhic inferioare nu au comis erori de drept, pedeapsa aplicată inculpatului fiind una corectă,

deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurenți prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursurile urmează a fi declarate inadmisibile ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de către inculpatul Istrati Simion, inculpatul Pînzari Sergiu și de către avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului Șatulov Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2018, în cauza penală privindu-i pe **Pînzari Sergiu XXXXX, Șatulov Andrei XXXXX și Istrati Simion XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **16 noiembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor